

Els pescadors de l'illot del Moro.

L'Illot del Moro és un poble diminut situat en el parc natural del cap de Gata, enfront d'una xicoteta illa i en un enclavament que van freqüentar els musulmans del nord d'Àfrica.

Els seus escassos habitants estan acostumats a pescar inclús en la foscor, encara que cada vegada són menys els que es dediquen a la pesca.

En el mar es juga l'antic joc de la supervivència.

És un joc que sempre té perdedors. Encara que siga diminuta, una captura sempre és benvinguda.

Amb les primera llums comença una partida que es juga en equip. Després caldrà repartir la pesca, però a l'hora de tirar les xarxes val més caminar en companyia.

La moruna és un art de pesca tan sofisticat com antic. Semblant a l'almadrava, per a calar les seues xarxes es necessiten diverses persones, i millor inclús si el treball es fa des de dos barques, ja que la disposició dels draps és complexa i la seua eficàcia depèn de la precisió.

Complit el primer esforç, cal mirar que la moruna estiga ben calada, i esperar. La pesca no és ofici per a impacients.

La presència de *Posidonia* ofereix certes garanties, ja que al seu voltant es creen xarxes tròfiques riques i complexes, sempre rematades per espècies desitjades pels humans.

Els peixos s'acosten i segueixen un drap de xarxa. És fàcil entrar en la moruna.

Tot un banc de serioles, o un de garretes, i inclús peixos grans, com un mer o una escurçana, s'endinsen en un laberint format per un complex sistema de cambres i acabat en espiral, del que els resultarà molt difícil, quasi impossible, eixir.

Els calamars tarden en adonar-se que han caigut en la trampa. El mateix li passa a esta sépia. I fins i tot el polp es queda sense més recursos que laseua força per a intentar eixir.

Hui, per sort, la moruna ha sigut molt visitada.

Cal virar les xarxes. Els pescadors saben que ha d'interpretar amb precisió una coreografia antiga i perfecta.

Els peixos intenten escapar una vegada més, però, en esta ocasió, la partida l'han guanyada els pescadors de l'Illot del Moro.

Amb els tesores arrancats al mar, és hora de tornar a casa. Hui no s'ha donat malament la faena. En l'Illot, les dones, que solen esperar a la platja, miren ansioses cap a les barques.

El torn ajuda en el penúltim esforç del dia. L'últim és arribar fins a casa amb el peix, per eixa platja per la qual els pescadors transiten des que recorda la memòria. Tot a l'Illot del Moro és artesanal.